

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

Πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ριψάσπιδος ὑπουργείου λέγεται ὅτι ἡ βασιλεία θὰ προβῇ εἰς τὸν σχηματισμὸν ἀχρόου κυβερνήσεως. Πρὸς τοῦτο συνήθεια ἐπεκράτει ἄλλοτε ἐν τοιαύταις κρίσεσιν περιστάσεσι νὰ καλῇται ὁ τότε πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Βάλβης. Τὴν συνήθειαν ταύτην συνεβούλευσεν ὁ κ. Δηληγιάννης τὸν βασιλέα ν' ἀκολουθήσῃ καὶ νῦν, καλῶν εἰς τὴν ἐξουσίαν τὸν ἤδη πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Παρά τοῖς γείτοσιν ἡμῶν Ὀθωμανοῖς, ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ σουλτάνου, ὑπάρχει νεομοθετημένη θέσις τις αὐλικοῦ φέροντος τὸν τίτλον «ἐπιμελητῆς τῶν κενῶν δωματίων». Τὴν θέσιν ταύτην ἠθέλησε ν' ἀναγκάσῃ τὸν βασιλέα ν' ἀναλάβῃ ἐν τῇ Ἑλλ. κράτει ὁ κ. Δηληγιάννης, ἂν ἀληθεύῃ ὅτι, ἀποφασίσας ν' ἀπεργήσῃ, ἀπέστειλε πρὸς τὴν Α. Μ. τὰς κλεῖδας τοῦ κεντρικοῦ ταμείου.

Τὸ σπουδαιότερον γεγονός τῆς ἐβδομάδος εἶνε ἀναμφιβόλως ἡ ἐξάλειψις τοῦ «Κηρύξατε τὸν πόλεμον» ἀπὸ τῆς ἐπικεφαλίδος τοῦ *Χρόνου Ἀθηῶν*. Πανταχόθεν τῶν ἀγορῶν τῆς Εὐρώπης ἀναγγέλλεται γενικὴ ὕψωσις τῶν χρεωγράφων. Τὰ πνεύματα ἡσυχάζουν, τὰ πρόσωπα φαιδρύνονται, οἱ ἑφεδροὶ ἀναπνεύουσιν ἀπαλλαχθέντες ἐνὸς ἐφιάλτου. Ἀλλὰ *Χρόνος* ἄνευ *Κηρύξατε τὸν πόλεμον* εἶνε, κατὰ ἀτελὲς καὶ μὴ δυνάμενον νὰ ἐννοηθῇ. Διὰ τοῦτο, ἀφοῦ, ὡς λέγει, κατέστη ἀμφίβολον ἂν ἐκπληροῖ πλέον τὸν σκοπὸν, δι' ὃν ἐγράφη, ἡ περίφημος ἐπιγραφή ὡς ἔχει, προτείνομεν ἡμεῖς εἰς αὐτὸν μίαν λύσιν συμβιβάζουσαν καὶ τὰ δύο: νὰ τὴν δημοσιεύῃ εἰς τὸ ἐξῆς μεθ' ἐνὸς ἐρωτηματικοῦ, ὡς τὸ ἐπίσης διάσημόν του «Ἐχομεν ἀνάγκην ἐθν. συνελεύσεως;» Ἀλλὰ, πρὸς θεοῦ, νὰ μὴ λείψῃ, νὰ μὴ λείψῃ!

Μετὰ πολὺν κόπον κατώρθωσεν ἡ *Νέα Ἐφημερίς* νὰ ἐννοήσῃ, λέγει, τὰ ἐξῆς ὡς αἷτια τῆς παραίτησεως:

«Ἄνευ συμπράξεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ τοῦ βασιλέως πόλεμος δὲν δύναται νὰ γείνῃ. Συμπράττει ἡ ἀντιπολίτευσις; Ὁχι. Θέλει ὁ βασιλεὺς; ἀμφίβολον. Ἀνάγκη ἄρα ἀποπλισμοῦ. Ἀλλὰ τίς θέλει τὸν ὑπογράψῃ; Τὸ παρὸν ὑπουργεῖον ὀχι. Ἄρα παραίτησις».

Μετὰ πολὺν κόπον καὶ ἡμεῖς κατωρθώσαμεν νὰ μὴ ἐννοήσωμεν τίποτε ἐκ τῶν ἀνωτέρω.

Ἐγένετο καὶ μία διαδήλωσις, καθ' ἣν ἐπροτάθη ἡ εἰσαγωγή τοῦ φιλήματος ὡς μέσου διαμαρτυρήσεως κατὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ἐγένετο δὲ δεκτὸν ψήφισμα, δι' οὗ ἡ κυβέρνησις προτρέπεται νὰ μεταφέρῃ τὴν ἑδρὰν τῆς εἰς Λάρισσαν καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ὅρη ἀκόμη. Τὸ ψήφισμα τοῦτο εὐρίσκομεν λίαν ἀρμόζον εἰς τὴν φρενολογικὴν κατάστασιν τῆς τέως κυβερνήσεως συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν πρὸ πολλοῦ ἔπρεπεν ἤδη νὰ ἔχῃ πάρῃ τὰ βουνά.

Καὶ ἡ πολιτικὴ τῶν Ἐθνικῶν Συνδέσμων καὶ προθέσεων καὶ ἐπιφωνηματικῶν νὰ μὴ λείπῃ! Ὁ φερώνυμος σύλλογος ἐξέδωκε νέαν προκήρυξιν πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ λαοὺς, ἐν ἣ ἐκζητεῖ τὴν βοήθειαν αὐτῶν ὑπὲρ τῶν δικαίων τῆς Ἑλλά-

δος. Μέχρι τοῦδε μανθάνομεν ὅτι ἀπῆντησαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ταύτην οἱ λαοὶ τοῦ Ἀγ. Μαρίνου, τῆς Ἀνδόρρας καὶ τῆς Κόστα-Ρίκας, ἐπιφορτίσαντες τοὺς ἐνταῦθα ἀντιπροσώπους τῶν νὰ δηλώσωσιν ὅτι θὰ πράξωσι πᾶν τὸ ἐπ' αὐτοῖς πρὸς ἔρσιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ.

Αξενόμα

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ

Τὰ ἀνωτέρω εἶχον γραφῇ καὶ τὸ φύλλον ἦτο ἤδη ὑπὸ τὰ πιεστήρια, ὅτε ἡ κρίσις ἐλύθη, κληθέντος νὰ σχηματίσῃ κυβέρνησιν τοῦ κ. *Παπαμιχαλόπουλου*. Ὁ ἀξιότιμος τέως ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἰδέχθη τὴν ἐντολὴν καὶ ἐντὸς τῆς ἡμέρας ἀπολαμβάνομεν πλήρη τὴν ἐκ Μολάων κυβέρνησιν. Ὁμολογοῦμεν ὅτι ὠραιότεραν λύσιν ἦτο ἐξ ὁλοκλήρου ἀδύνατον νὰ φαντασθῶμεν. Νὰ ἀναστατωθῇ τὸ ἔθνος, νὰ συγκινηθῇ ἡ Εὐρώπη, νὰ διαταραχθῇ ἡ γαλήνη τοῦ κόσμου, νὰ δεσμεύσῃ τὰς θαλάσσας μας πεντήκοντα θωρηκτά, νὰ ἀναμιχθῇ ὅλη ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ διπλωματία τοῦ ἡμισφαίριου μας εἰς τὰ ἐσωτερικά μας, ὅπως προχειρισθῇ πρωθυπουργὸς ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος διὰ νὰ συνδιαλλαγῇ πρὸς τὴν Εὐρώπην, νὰ ἐξομαλύνῃ τὰς δυσχερείας καὶ νὰ σώσῃ τὸν τόπον ἀπὸ τῆς ἀτιμίας καὶ τῆς καταστροφῆς, βεβαίως δὲν τὸ ἐπεριμένατε ποτέ! Ἀλλ' ἤδη ὅτε καὶ τοῦτο συνετελέσθη εἶνε περίεργος ἡ ὁμοφωνία, μεθ' ἧς ἐξαφανίζεται ἡ πρώτη τυχὸν γεννηθεῖσα ἐκπληξίς, μορφοῦται ἡ πεποίθησις ὅτι διὰ τὸ νεογέννητον ὑπουργεῖον μόνον θὰ ἡδύνατο νὰ λεχθῇ ὅτι εἶνε σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς τοῦ ἔθνους, καὶ ἀνέρχεται ἐπὶ τὰ χεῖλη πάντων ἡ βιβλικὴ φράσις «Τοιοῦτος ἔπρεπεν ἡμῖν ἀρχιερεὺς». Ἡμεῖς τοῦλάχιστον δὲν διστάζομεν ν' ἀνομολογήσωμεν ἀνεπιφυλάκτως ὅτι εἰμεθα ἐξόχως εὐχαριστημένοι τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτοῦ ἀπαλλάσσει ἡμᾶς πάσης περαιτέρω κρίσεως. Ὑπουργεῖον ἀποτελούμενον ἐκ μελῶν τοῦ πεσόντος καὶ ἐρχόμενον εἰς τὴν ἐξουσίαν ὡς ἄχρουν, ὑπουργεῖον οὗτινος ὁ πρόεδρος καὶ ἴσως τινὰ τῶν προσώπων ὑπέγραψεν ἕως χθὲς τὰ πολεμικώτερα τῶν διαταγμάτων καὶ τὰ ριψοκινδυνώτατα τῶν μέτρων ἐρχόμενον ὡς εἰρηνικόν, εἶνε φαινόμενον μόνον ὑπὸ Ἑλλήνων δυνάμενον νὰ ἐννοηθῇ καὶ ὑπὸ ἀττικὸν οὐρανὸν νὰ ὑπάρξῃ. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο καὶ οὐδεὶς ὑπῆρξε βεβαίως ἐν Ἑλλάδι χθὲς ὁ ἀκούσας ὅτι πρόεδρος τοῦ νέου ὑπουργικοῦ συμβουλίου εἶνε ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος καὶ ἐρωτήσας μετὰ τοῦτο τὸ παραμικρὸν περὶ τῶν αἰτίων τῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀνάδοις ἢ τῶν σχεδίων καὶ προθέσεων τῆς νέας κυβερνήσεως. Χάριν δὲ μόνον τῶν ἀγνοούντων τὰ καθ' ἡμᾶς ξένων ὀφείλομεν νὰ σημειώσωμεν ὡς ἐξηγησιν καὶ σκοπὸν τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ ἀρτιτόκου ὑπουργεῖου ὅτι ὁ βασιλεὺς ἰδὼν τὴν ἐσχάτην κακοήθειαν καὶ ρυπαρίαν, εἰς ἣν κατὰ πάντα ἐξέπεσε τὸ ἔθνος ἡμῶν, ἀπεφάσισε νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν θεραπείαν αὐτοῦ συμφώνως πρὸς τὴν ὁμοιοπαθητικὴν μέθοδον φαίνεται.

Κράκ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ἀνὴρ γινώσκων μίαν ἢ δύο εὐρωπαϊκάς γλώσσας, κατὰ προτίμησιν δὲ τὴν Γαλλικὴν διὰ νὰ διορισθῇ **ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ**. Ἀπευθυντέον πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Παπαμιχαλόπουλον.